

Samen zorgen we voor morgen.

We zetten vandaag een stap naar de toekomst. Het is het jaar 2050.

De aarde is overgestapt op synthetisch boerenkool ijs, opblaasbare woningen en robots die je was doen, de belastingaangifte en de wekelijkse belletjes naar je moeder. en de zorg in Zeeland, ook die is niet helemaal hetzelfde gebleven. Verpleegkundigen worden geholpen door een AI module die inschat of iemand echt gevallen is of aandacht nodig heeft.

De rollator heeft WiFi, Netflix en een ingebouwde espressofunctie.

Mantelzorg wordt geregeld via een drone, je bestelt een familielid naar keuze via een app,

Die landt 10 minuten later op je balkon, met appeltaart en morele steun.

Maar ik heb gehoord dat er vandaag ook managers aanwezig zijn. Ook aan jullie is gedacht. Er is in 2050 een functie voor het notuleren van een overleg, waarin automatisch een actielijst voor managers wordt gemaakt, met daarin de opties: later op terug komen, breder naar kijken en over een schutting gooien.

Toch is er iets dat hardnekkig blijft.

AI jarenlang buigen commissies zich over dit probleem

Er zijn inspiratiedagen georganiseerd om dit op te lossen

dure externe managers ingehuurd

maar zonder enig resultaat

dat probleem?

De mens / patiënt / cliënt blijf je niet te kunnen digitaliseren

die cliënten blijven maar zeggen dat een metalen schouder om de arm niet hetzelfde voelt als een echte

Ze klagen dat de AI module in de zorgrobot keihard lacht om zijn eigen slechte grappen

Ze willen geen therapie van een AI met emotionele intelligentie-niveau 300,

maar gewoon iemand die "hm hm" zegt op het juiste moment.

Een sprongetje terug in de tijd, Het is het jaar 2025

Onze woningen zijn niet opblaasbaar, ons ijs niet synthetisch en onze moeder moeten we zelf bellen.

En misschien is dat maar goed ook.

En de zorg in Zeeland

Die gaat stapje voor stapje vooruit, niet in grote science fiction achtige ontwikkelingen.

En misschien is dat maar goed ook.

Die zorg gaat vooruit

Die vliegt niet, maar beweegt wél.

Want in 2025 leerde die zorg dat falen oké is, dat het zelfs briljant kan zijn. Het leerde digitaal vaardig te zijn en hoe technologie meneer de Jager kan helpen, zonder de eerdergenoemde rollator met ingebouwde wifi. Het ging aan de slag met 85 ideeën van Zeeuwen zelf en het leerde flexibel om te gaan met roosters. De zorg in Zeeland zag hoe hybride zorg gewoon neerkomt op: minder klikken, meer tijd voor mensen. Ze proefden aan Positieve Gezondheid, vonden nieuwe vormen van samenwerking, bouwden aan de ontmoetingsfunctie van de toekomst, leerden dat knelpunten soms stiekem kansen zijn en zagen de kansen, misschien ook wel de risico's van AI.

En dat klinkt misschien een stuk minder exotisch dan de ontwikkelingen waar ik deze tekst mee begon, maar het zijn juist die stappen die misschien kleiner lijken, die ruimte houden voor troost, humor en échte aandacht. Mensenwerk. Dus de toekomst, die zit niet in 2050, die vind je hier vandaag. In 2025 op de Zeeuwse Inspiratiedag zorg voor morgen. Want in Zeeland doen we dat niet alleen. Samen zorgen we voor morgen. En misschien, als het meezit, ook een beetje voor elkaar.

We dromen van drones die ons dromen bezorgen
van robots die troosten en lopen op wolken
Van clones van ons hoofd van turbo rollatoren
van broodnodig verloop met ook grote gevolgen

Maar vandaag waren de stappen gewoon en geborgen
met oog voor personen die dromen van oren
van luisterende oren, niet van meer kantoren
Maar samen te zorgen voor morgen